

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku L. S.A. w W.
przy uczestnictwie H. Sp. z o.o. w W.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 25 czerwca 2014 r., sygn. akt V Ca 1572/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności skargi.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Skarżący zmierza do wykazania, iż oczywiste uchybienie Sądu drugiej instancji polegało na tym, że uznał on za dopuszczalne dokonanie wpisu hipoteki przymusowej łącznej do pełnej wysokości w dwóch księgach wieczystych. Jak wynika w sposób jednoznaczny z art. 111¹ ust. 2 u.k.w.h. w przypadku wpisu hipoteki łącznej podział zabezpieczenia między poszczególne nieruchomości zależy od uznania wierzyciela. Z czysto literalnej wykładni tego przepisu wynika więc, że to do wierzyciela należy uprawnienie do ewentualnego podziału zabezpieczenia. Brak zaś w tym przypadku obowiązku jego dokonania. Pogląd przeciwny reprezentowany przez stronę skarżącą jest jedynie polemiką z trafnym zapatrywaniem sądów *meriti* i z pewnością nie potwierdza oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.